

بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم صل على محمد و آل محمد

پیوند توحیدی

کارگاه اول؛ 5 شنبه 16 بهمن

«مفهوم پیوند و ربط در زندگی مشترک»

استاد چیت چیان

برای اینکه جایگاه موضوع مشخص شود که ما در باره چه موضوعی می خواهیم صحبت کنیم باید بگوییم که اصل پیوند و توحیدی بودن آن به چه معنی است و به چه کاری می آید؟

اگر اصل پیوند و توحیدی بودن آن، اثبات شود و مبانی آن مشخص شود، بقیه ی مهارت ها و صحبت هایی که مطرح می شود ، زیر مجموعه ی آن خواهد بود.

موضوع ما درباره ربط است و در واقع " ربط " را باید جان مایه ی پیوند توحیدی دانست. باید بین زوجین پیوند به خوبی برقرار شود.

مساله اول: زوجیت

موضوع "ربط" مساله ای است که در بحث زوجیت مطرح است.

برای فهم یک مهارت چستی و چرایی آن اهمیت بسزایی دارد و به شناخت بهتر آن مهارت کمک می کند؛ هرچند انسان را بی نیاز از یادگیری آن مهارت نمیکند.

آیات سوره مبارکه روم از آیه 17 به بعد در بحث ربط، بسیار آیات کلیدی ای است. موضوع این سوره، دین مبتنی بر فطرت است که با ساختار وجودی انسان هماهنگ است. در این سوره آیات را به انسان نشان می دهد تا به هدف برسد. آیاتی مانند لیل و نهار، خوف و طمع،

اولین قدم در شناخت این آیات آن است که در آن زوجیت مطرح است. هم موت می خواهد و هم حی. هم آسمان می خواهد و هم زمین. هم شب دارد و هم روز.

از این قبیل زوجیت در قرآن بسیار زیاد است.

هر رسیدن به کمالی به زوجیت نیازمند است. البته منظور از زوجیت فقط ازدواج نیست.

در ابتدا باید پیوند، شناخته شود و بعد به سراغ شکل خاص این پیوند یعنی ازدواج رفت.

همه ی کمالات عالم با زوجیت اتفاق می افتد. پس باید قبل از ازدواج زوجیت را درک و تجربه کرده باشیم و در سیستم زندگی خودمان باید زوجیت را بیابیم.

مثلاً: جاذبه و دافعه در ما به فرموده ی استاد مطهری، باید به جا باشد. شدت و رحمت باید هر دو وجود ما جاری باشد.

هر کمال در عالم از جمع اضداد بوجود می آید. جمع شب و روز، جمع خوف و طمع باید توأمان وجود داشته باشد.

اگر ما در تجربه ی این زوجیت ها در وجود خودمان تمرین نکرده باشیم، ازدواج خوبی هم نخواهیم داشت. بعضی از صفات در ما فقط یک طرفی است و آن طرف دیگر در وجود ما نیست. ازدواج سریع ترین راه برای ایجاد آنطرف وجود است.

حتی ازدواج ناموفق هم نمی تواند انسان را از مسیر کمال باز دارد. مانند حضرت آسیه همسر فرعون. قرار نیست ما با شخص همسرمان به کمال برسیم باید بتوانیم صفات زوجیت را در خودمان ایجاد کنیم. اشخاصی مانند حضرت مریم و حضرت معصومه سلام الله علیهما زوجیت را در وجود خود ایجاد کرده اند. حضرت زینب سلام الله علیها تا عصر عاشورا در بُعد زنانه ی خود ظاهر شده و بعد از غروب عاشورا در قالب مردانه ایفاگر نقش خود است.

بدین صورت می شود بدون ازدواج هم به زوجیت رسید اما اهل بیت علیهم السلام این روش را به ما توصیه نکرده اند و به امر اهل بیت باید بنای ما بر ازدواج باشد.

در ادب عبودیت باید همسر هم کفو را پیدا کرد و ازدواج را صورت داد حتی اگر این ازدواج منجر به موفقیت نشود.

ما در قیامت نمی توانیم عذر بیاوریم که کمال ما در گروهی شخص دیگر بود و او مانع رسیدن ما به آن کمال شد و ما نمیتوانیم عذر بیاوریم که مستضعفی بودیم در مقابل یک مستکبر.

برای شناخت صفات زوجی در دین می توانیم به کتبی مثل وسائل الشیعه و مفاتیح الحیاه و از این دست کتب مراجعه کنیم.

خیلی از ازدواج هایی که به عدم موفقیت منجر می شود به دلیل آن است که زوجین در خود زوجیت را فعال نکرده اند.

کتاب "تدبر در ساحت بیت" در فصل دوم به این موضوع پرداخته است و در آن مراتب زوجیت آمده است. مساله دوم:

این سوال مطرح است که آنچه در زوجیت بین زوجین اتفاق می افتد چیست؟

مثلا در پیوندهای شیمیایی بار مثبت و بار منفی در کنار یکدیگر باعث جریان یافتن حیات می شود که هر کدام از آن بارها به تنهایی این خاصیت را نداشت.

اتفاق بین زوجین "ربط" است.

چیستی و چرایی ربط: ربط در زوجیت به صرف کنار هم بودن اتفاق نمی افتد و نتیجه ی را دربر نخواهد داشت. اگر کسی در وجودش هم مهربانی داشته باشد و هم غضب، بین این دو حتما باید ارتباطی وجود داشته باشد تا در او زوجیت رخ دهد.

با دقت در آیات سوره کهف بین اصحاب کهف و یاران سیدالشهدا می توان این ربط را جستجو کرد.

اینها کسانی بودند که رشد و ازدیاد درهدایت را از خداوند طلب کردند و در راه خدا قیام کردند و خداوند می فرماید که ما در آنها ربط ایجاد کردیم. یعنی خدا خود فاعل و ایجادکننده ی این ربط است.

پس در پیوند توحیدی به اندازه ای که توحید انسان اوج بگیرد، پیوند و ربط قوی تر است.

روایت داریم که کسی همسرش را دوست ندارد مگر به اندازه انسان مومن!

در سوره تحریم آیه 11 خداوند برای همه ی ایمان آورندگان دو مثال می آورد که هر دوی این مثال ها خانم هستند. اولی حضرت آسیه است و دومی حضرت مریم سلام الله علیهما

حضرت آسیه با اینکه از همسر خوبی برخوردار نیست اما خود او توانسته چنان زوجیتی را در خود ایجاد کند که در بهشت برای خود اهل متناسب ایجاد کند.

حضرت مریم چنان وسع و قدرت روحی ای دارد که می تواند حضرت جبرئیل را بر خود نازل کند و این قابلیت از حضرت مریم است چون وابسته ی به توحید شده است.

مهارت های ازدواج یا زوجیت را اغنا می کند یا ربط بین زوجین را!

خداوند نمونه ی خانواده ی توحیدی را در سوره دهر مطرح کرده است. این سوره توصیف عبادالله است. اینان نذر می کنند و خوراک خود را به مسکین و یتیم و اسیر می بخشند هرچند خود به خوردن سزاوارترند. مبنای کار ایشان این است که فقط برای وجه خدا اینکار را انجام می دهند و هیچ شکر و جزایی از خداوند طلب نکردند.

پس دو وجه در عمل ایشان وجود دارد.

1- اینکه دیگران را بر خود ترجیح می دهند. 2- اینکه هیچ جزایی برای این کار نمی خواهند.

اگر این دو مولفه در زوجین وجود نداشته باشد، زوجیت شکل نمی گیرد و بیت، بهشتی نخواهد بود.

محبت یک طرفه ی بی توقع مهمترین اصل در ایجاد ربط است.

از دواج با توقع از یکدیگر، رنگی از ملکوت نمی گیرد. با ازدواج نباید لیست درخواست ها اضافه شود .

باید توقع پایین بیاید و محبت بالا برود، یعنی اگر با پایین آمدن توقع محبت هم کم شود بازهم اثر نخواهد داشت.

در آیاتی از قرآن که فرموده است و "بالوالدین احسانا"، به پدر و مادر نفرموده که از فرزندان احسان را طلب کنند. فروده که فرزندان احسان کنند.

زندگی صحنه ی معامله نیست. ما باید انتظار خانواده ای در جنت را داشته باشیم.

در نظریات غربی می گویند: انسان گرگ انسان است. یکی شکار می کند و دیگری سهم خودش را برمی دارد.

ما مخالف نظم در زندگی نیستیم اما در زندگی توحیدی خود بخود نظم بوجود می آید.

در محافلی که بحث ازدواج مطرح است، می گویند، کارهای جزیی با خانم و کارهای کلی با آقا. این غلط است!!

اما اصل باید این باشد که زوجین حاضر باشند با توقع پایین و محبت زیاد شایستگی خدمت را در خود ایجاد کند.

زن کنیزی شوهر را بکند و مرد غلامی زن را!

این نگاه، مبنای انتخاب را تغییر خواهد داد و این مساله در کفویت و درواقع پیدا کردن هم کفو موثر است.

برای ذکر بهتر مبحث "ربط" در کتاب بلوغ عاطفی به این موضوع پرداخته شده است .